

अजसंज्ञानिबीजानि तस्मादेषतेषांपशूनांप्रयुक्तमोयदजस्तेजमालभंतसोजादालब्धादुदकामत्सहमांशविशस्तस्मादियमेध्याभ्रवत्तमस्यामन्वायन्सोनोब्रीहिरभ्रवद्विबद्धचब्राह्मणं सर्वेषांपशूनां स यज्ञोमेध्यात्ताव्यः इमांपृथिवीप्रविष्टः अन्ववायन्अन्वेषितवतः इयंश्रुतिःपुरोडाशस्तुतिमात्रपराननुपशूनाममेध्वत्प्रतिपादनपरा नहिनिदानिचंनिदितुंप्रवर्ततेअपितुविधेयंस्तुतिमितिन्यायात् इतिभोगलो लुपानदेवानांमत् वीतराणाणामृषीणांनुमानांतराविसंवादादहिंसाशास्त्रानुग्रहाच्चअंतास्तात्पर्येणप्रतीयमानोर्थोयथाभूतएव ननुसत्त्वार्थेअप्रमाणं यथाहुःसंप्रदायविदः विरोधेगुणवादःस्यादनुवादोऽवधारिते

ऋषय ऊचुः बीजैर्यज्ञेषुयष्टव्यमिति वै वैदिकीश्रुतिः ॥ अजसंज्ञानिबीजानिच्छागंनोहंतुमर्हथ ॥ ४ ॥ नैषधर्मःसतादेवायत्रवध्येतवैपशुः ॥ इदंरुतयुगंश्रेष्ठं कथंवध्येतवैपशुः ॥ ५ ॥ भीष्मउवाच तेषांसंवदतामेवमृषीणांविबुधैःसह ॥ मार्गागतो नृपश्रेष्ठस्तदेशंप्राप्तवान्वसुः ॥ ६ ॥ अंतरिक्षचरःश्रीमान्समग्र बलवाहनः ॥ तदृष्ट्वासहसायांतंवसुंतंत्वंतरिक्षगं ॥ ७ ॥ ऊचुर्हिजातयोदेवानेषच्छेत्यतिसंशयं ॥ यज्वादानपतिःश्रेष्ठःसर्वभूतहितप्रियः ॥ ८ ॥ कथंस्विदन्यथाब्रूयादेषवाक्यंमहान्वसुः ॥ एवंतेसंविदंरुत्वाविबुधाऋषयस्तथा ॥ ९ ॥ अपृच्छन्सहिताभ्येत्यवसुराजानमंतिकान् ॥ भोराजन्केनयष्टव्यमजेनाहोस्विदौषधैः ॥ १० ॥ एतन्नःसंशयंछिधिप्रमाणंनोभवान्ततः ॥ सतान्कृतांजलिर्भूत्वापरिपप्रच्छवैवसुः ॥ ११ ॥ कस्यवैकोमतःकामोब्रूतसत्यंद्विजोत्तमाः ॥ ऋषय ऊचुः धान्यैर्यष्टव्यमित्येवपक्षोस्माकंनराधिप ॥ १२ ॥ देवानांतुपशुःपक्षोमतोराजन्वदस्वनः ॥ भीष्मउवाच देवानांतुमतंज्ञात्वावसुनापक्षसंश्रयान् ॥ १३ ॥ छागेनाजेनयष्टव्यमेवमुक्तंवचस्तदा ॥ कुपितास्तेततःसर्वमुनयःसूर्यवर्चसः ॥ १४ ॥ ऊचुर्वसुंविमानस्यैदेवपक्षार्थंवादिनं ॥ सुरपक्षोगृहीतस्तेयस्मात्तस्मादिवःपत ॥ १५ ॥ अद्यप्रभृतिरेराजन्नाकाशेविहतागतिः ॥ अस्मच्छापाभिघातेनमहींभित्वाप्रवेक्ष्यसि ॥ १६ ॥ ततस्तस्मिन्मुहूर्तेथराजोपरिचरस्तदा ॥ अथवैसंबभूवाशुभूमेर्विवरगोनृप ॥ १७ ॥ स्मृतिस्त्वेवंनविजहौतदानारायणाज्ञया ॥ देवास्तुसहिताःसर्वेवसोःशापविमोक्षणं ॥ १८ ॥

भूतार्थवादस्तद्धानादर्थवादत्रिधामतइति तत्रयजमानःप्रस्तरइत्यादिःप्रस्तरयजमानयोरभेदस्यप्रत्यक्षविरोधात्प्रस्तरस्तुत्यर्थगुणवादोयं अग्निर्हिमस्यभेषजमितिलोकावमतार्थत्वादनुवादः मेधातिथिहका ण्वायनंमेषोभूत्वेद्रोजहारेत्यादिर्विरोधानुवादयोरभावात्भूतार्थवादइतिवृद्धश्लोकार्थः नवात्रापिक्तत्वर्थेनालंभविधिनापुरुषार्थनिषेधस्यविरोधोस्ति अतोर्थवादोप्ययंस्त्वार्थेऽवांतरतात्पर्यविधयादेवताधिकरणन्यायेनप्रामाण्यमश्रुवीत अन्यथाभारतरामायणादीनामपिस्त्वार्थेप्रामाण्यंविहन्येतेति तस्मादजस्थस्यमेधस्यबीजेषुसंक्रमाद्वीजान्येवाजसंज्ञानीतियुक्तं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥